

ART105 2019. 02. 28.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

Jön valami,
még nem a nyár,
de a tavasz, talán.....

2019. 02.01. péntek Erkel Színház

SümeGI25

Aki a régi rendszerben eltöltött a cégénél (vállalatánál) 25 évet, az kapott (jó esetben) egy havi + fizetést és egy babérkoszorúval körülvet 25-ös számot tartalmazó érmet, ami törzsgárda tagságot jelentett. (Egyébként volt 5/10/20 éves ilyen érem is.)

Aki az Operaháznál eltölt ennyi időt, 25 évet, kap egy díszelőadást, vagy jubileumi koncertet, virágokat és világhírű partnereket, és még ki tudja mit, bővebb információkkal nem rendelkezem.

Jelen esetben SümeGI Eszter volt soron a rendezvény címe: SümeGI25.

(És lesz Sümegi Eszternek bemutatója is Ponchielli: Gioconda című operájának címszerepét éneкли majd. 2019. február 22-étől.)

Sajnos nem volt szerencséje a Művésznőnek a jubileumi koncertjével, ami rendkívül bosszantó és szomorú, biztos vagyok benne, hogy nagy hősi tett volt az Énekesnő részéről, hogy végig tudta énekelni mosolyogva az estjét!

Először is, hatalmas pech, hogy az Operaház nem nyitott meg időre! (Nyilván rangosabb lett volna az operaházi rendezvény! Igaz drágább is!)

Azután elterjedt, hogy nem kellene a jegyek, majd meghirdették az árengedményt. Telt ház lett, az utolsó napon már csak pár jegy maradt az erkély utolsó sorába.

Azonban Rafael Rojas a Gálaműsor reggelén lemondta a fellépését! Püff neki! Az előadás reggelén? Örület!

El lehet képzelni, hogy milyen nehéz olyan tenort Európában találni, hogy neves legyen, de éppen munka nélküli és még Budapestre is elérjen estére! Talán jobb lett volna, ha nem találunk, akkor kimaradt volna pár szám..... De találtak, a szlovák Michael Lehotsky nevű tenor énekest. Nem véletlenül találták, aki lehet, hogy 2001-ben még „nyeró” lehetett, de mára....

Sümegi viszont ragyogott, különösen az már említett történések ellenére, szépen énekelt és nagyon csinos volt, többször átöltözött, szóval klassz volt!

Sajnálatos volt még, hogy Ókovács Szilveszter nem fáradt le a színpadra, legalább egy köszöntő kézcsókra. Igazgatói páholyából mondotta el a köszöntőjét, ahonnan mindig is szónokolni szokott! (Azért, erre az alkalomra lemehetett volna a színpadra!)

2019. 02. 11. hétfő Házi Mozi

Kislányunk jóvoltából három filmet fogunk megtekinteni a következő napokban, szépen sorban. Az első film Mondruczó Kornél: Jupiter holdja című filmje volt.

Megtekintettük a filmet azután egymásra néztünk az Urammal és azt állapítottuk meg, hogy ez a film egy hülyeség. (Bocsánat! Egy magyar művészeti alkotásról van szó!) Jó, migránsok, jó, nem jöhetnek ide, jó, előzőnlőtték a keleti-pályaudvar környékét, jó, lehet, hogy terroristák is lehetnek közöttük stb., stb.

De egy Mondruczó Kornéltól többet vár az ember, mint azt hogy a nézők szájába rágja azt, amit tett ezzel a

filmmel, hogy látjátok emberek ezektől szabadított meg Benneteket a magyar kormány. Mert történhetett volna így is természetesen, hogy nálunk is robbantanak a Metróban, nem csak Londonban. De miért repül ez a szír fiú és, ha repül miért egy helyben, mint egy helikopter? Mitől rossz ember az orvos, hiszen véletlenül történt minden és csak azért kell Neki a pénz, hogy visszakerülhessen az állásába, ahhoz pedig az kellene, hogy a sértett valaki ne perelje őt be. Mit jelent a film címe? Vagy egy árva filmkockát sem értettünk az egészből?

Ezek után kerestem kritikát és elhűlve olvastam:

A Jupiter holdja igen ambiciózus vállalás. Pro primo lenyűgöző filmalkotás. Mundruczó Kornél eddigi leglátványosabb műve, mely – ez most tényleg nem kritikus szótól – nyugodt szívvel odatehető akár tengerentúlon már befutott karizmatikus rendezők művei mellé. Ezzel Mundruczó elérte, hogy innentől kezdve a filmtörténet a szerzői akciófilmek közé sorolja, közvetlenül olyan nevek mellé rangsorolva, mint Christopher Nolan, Alejandro Gonzales Inarritu vagy Kathryn Bigelow. Ez pedig, pestiesen szólva: nem semmi!

A Jupiter holdja, a tengerentúli filmekhez egyáltalán nem hasonlítható, mert éppen a napokban néztem egy filmet a Liza unokám kedvéért (Amerika kapitány) és ami ott, mint látványosság, mozgalmasság látható, az a mai filmgyártás csúcsa lehet, amihez a Mondruczó filmje nem mérhető. (Persze lehet, hogy nem is akartja ezt!) De, amit a kritikus ír, az egyszerűen – szerintem – nevetséges. Láta valaki egyáltalán ezt a filmet? Kérem, hogy írja meg nekem a véleményét!

2019.02. 12. kedd Kieselbach Galéria

Bukta Imre: Nálunk vidéken

Most már muszáj volt elmenni a Kieselbach Galériába, mert 16-án bezár a Bukta kiállítás és az nem lehet, hogy ne lássam a kedvenc – ma élő – festőmet. Így hát nekiindultunk, viharos szélben. Amíg váraoztunk a 2-es villamosra készítettem egy fotót Budáról, mert az erős szél kisöpörte a levegő szemetét, szikrázóan sütött a nap és készült egy fotó. Íme:

Szeretem a Bukta Imrét, hogy miért nem tudom igazán, mert a stílusa már nem felel meg a 21. század igényeinek. Ő nem egy „modern” festő. Nagyon óvatosan merem idézni Arany Jánost: *„Szép öcsém, be nagy kár; Hogy apád paraszt volt s te is az maradtál.”* Azt, hogy paraszt a szó nemes értelmében gondolom. Igen, Bukta Imre merte vállalni ezt a titulust és a képeinek a témája is ilyen. Nem költözött városba, sem Szegedre, sem Kecskemétre, sem Győrbe, Debrecenbe, sem Budára, sem Pestre. Maradt ott, ahol született és teremtett egy kultúrát és megmutatta, hogy „faluról” is lehet híresnek lenni, karriert építeni, kultúrát teremteni. Felpezsdíteni a környék életét. Szeretem ezt! Ezt szeretem benne!

És éppen ez az, ami nem tetszik nekem a Kieselbach Galéria rendezésében, hogy nem alakították át a körülményeket „Buktára”. Egyszerűen felakasztották a képeit a falra, mint minden más festő esetében és „kvázi” meghirdették az eladásukat. Persze értem én, hogy Bukta Imrének is szüksége van pénzre, ahhoz pedig valakinek meg kell vennie a képeit és a Kieselbach most ezt vállalta fel. OK, rendben van de engem csalódás ért, mert Buktát mentem nézni, igaz nincs pénzem annyi, hogy meg is tudjak venni egy Bukta képet, és most ezzel szembesültem. Szóval ez egy kereskedelmi bemutató, nem Bukta kiállítás.

Láttam korábban, 2012-ben egy hatalmas Bukta Imre kiállítást, ami elképesztő volt. A látogató átélhette azt a környezetet, ahol Bukta Imre él és alkot. A kiállítás a Múcsarnok összes termében volt megrendezve, hatalmas

gyűjteményes anyag volt. Performance-okkal, amelyek a lebontása után már csak film, fotó, és emlék formában maradhatott meg a műalkotás, de csodálatos volt. Persze a Műcsarnok nem kereskedőház, hanem művészet gondozó, ápoló és bemutató intézmény. Nagy különbség. Szóval csalódtam.

Mert láttam én, szintén korábban kis Bukta Imre kiállítást is, egy Bartók Béla úti presszó emeletén megrendezve. Ahol Bukta Imre a látogatói között, kukorica lisztből, saját kezűleg készített kis süteményeket osztogatott és tyúkok kapirgáltak a lakótelep szerűen kialakított tyúkólak körül. Vicces volt, őszinte, ettől csodás, ettől Bukta!

Ezeket a Bukta Imre kiállításokat láttam eddig:

2003/Budapest Galéria/Maszk

2012/Műcsarnok/Másik Magyarország

2013 /VILTIN/urban-surban

2017/Godot Galéria/Apám romantikája

2017/Szentendre/Levitáció

2019/Kieselbach Galéria/Nálunk vidéken

2019. 02. 12 kedd Házi Mozi

M.Kiss Csaba és Rohonyi Gábor: Brazilok

Van egy Pap, aki rendet akar és kitalál valamit! A végén csattan az ostor és szerencséje van, mert úgy sül el a dolog, hogy sikerült Neki, amit kitalált. Természetesen, mert így van megírva a forgatókönyv. De nagy mázlija van a Papnak, hogy ilyen forgatókönyv írókra talált, mert ha nem úgy történik, ahogyan akarta, még az életébe is kerülhetett volna! De ha mese, akkor legyen mese! Sajnos az élet nem ilyen mesés.... Tisztességes, jó szándékú, nézhető, aranyos film, bár kívánatosan mesei képet fest a cigányok életéről! (Ez volt a második film, amit ígértem.)

2019.02. 13. szerda Erkel Színház

Gaetano Donizetti: Lammermoori Lucia

ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE

2019. február 13. 19:00–22:00
FRANCESCA DA RIMINI, CORVINUS – HÉTKÖZNAP
BÉRLETEK

Gaetano Donizetti
LAMMERMOORI LUCIA
LUCIA DI LAMMERMOOR

Opera három felvonásban, olasz nyelven, magyar
és angol felirattal
*Opera in three acts, in Italian, with Hungarian and
English surtitles*

Karmester | *Conductor*: PETER VALENTOVIC

Szövegíró | *Librettist*:
SALVATORE CAMMARANO
Rendező | *Director*: SZABÓ MÁTÉ
Diszlettervező | *Set designer*:
CZIEGLER BALÁZS

Jelmeztervező | *Costume designer*:
TIHANYI ILDI

Koreográfus | *Choreographer*:
SEBESTYÉN CSABA
Dramaturg, magyar nyelvű feliratok |
Dramaturg, Hungarian surtitles: ORBÁN
ESZTER

Angol nyelvű feliratok | *English surtitles*:
ARTHUR ROGER CRANE

Karigazgató | *Chorus director*: CSIKI GÁBOR

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE

Enrico: KÁLMÁNDY MIHÁLY
Lucia: EDITA GRUBEROVA*
Edgardo: HORVÁTH ISTVÁN
Arturo: SZAPPANOS TIBOR
Raimondo: KOVÁCS ISTVÁN
Alisa: KUN ÁGNES ANNA
Normanno: BIRI GERGELY

Közreműködik a Magyar Állami
Operaház Zenekara és Enekkara.
*Featuring the Hungarian State
Opera Orchestra, Chorus.*

* 1946. Réce Ászonánia 73. é.
Bemutató előadás

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Kedves Olvasó!

Tekintettel arra, hogy az opera címszerepét egy olyan világhírű énekes énekelte ezen az előadáson, akit „fénykorában” nem tudtunk volna megfizetni (felemelt helyárak voltak most is), kicsit hosszabb lesznek a szokásosnál. Ugord át, ha nincsen kedved ennyit olvasni!

Forrás: <https://faymiklos.hu/2019/02/14/edita>

„Na, hát ez az, amit el sem hisz az ember. Pedig nézi, hallja, sőt. Nézte, hallotta négy nappal korábban. Edita Gruberovát a Lammermoori Luciában, hetvenhárom évesen. De nem ez az, ami nincs, kor és szerep, bár ez is annyira ritka, hogy másik példát nem tudok rá mondani. Erre a színvonalra meg végképp nem. Rendben van. Csakhogy Gruberova sem olyan egyértelmű, nem arról van szó, hogy van egy természeti csoda, egy hang, amely megőrizte ifjúi fényét, szépségét, rugalmasságát. Nem, ő is küszködik. annyira küszködik, hogy szombaton is, szerdán is azt hittem, megyünk valami kellemetlen mosolygás felé, de jó volt őt látni, még jobb lett volna nem hallani.

Edita Gruberova azonban mindkétszer tudta, mit csinál, és a szerepet nem csak úgy építette föl, érzékeny idegrendszerétől az örüléssig, hanem vagányul elengedte az első felvonás hárfaszólós áriáját, annyit már ő sem bír. Akik nem tudták, mire lehet számítani, idegesen kóvályogtak az első szünetben, megyünk a katasztrófa felé, de akik tudták, mi volt a múltkor, azok csak még idegesebben kóvályogtak. Abból fölállt, mit fölállt, akkora sikert hozott össze, hogy rá kellett engedni a vasfüggönyt, de most egy kicsit még rosszabb a hangi helyzet, ha föl is áll, ez benne marad. Benne is, meg bennünk is.

Igaz, ami igaz, a vasfüggönyt most nem engedték rá. Igaz, ami igaz, megpróbálták, csak elakadt a szerkezet. Gruberova pedig talán még jobb volt, mint négy napja, még igazabb és még hihetlenebb, és egyáltalán nem a csilingelésről van most szó, koloratúrák rogyásig, hanem hogy úgy van fölépítve a hosszú-hosszú örülési jelenet,

hogy nincs benne két másodperc üresjárat sem, nincs egy pillanat, amikor azt érezné a hallgató, ez most nem a szerepről szól, vagy most valami életet az éveknek-akció keretében gyönyörködünk az idő megtagadásán. Ha azt mondom, ilyet még nem hallottam, az csak azért nem stimmel, mert volt ő már itt. De hogy ilyen Luciát nem fogok hallani, az eléggé bizonyos. „

Hát ezt írta a Fáy Miklós. Kissé elképedtem, de Ő egy zseniális, nagy tudású, zeneértő ember, alpári stílussal. Igaz csak akkor alpári, ha megbántják, vagy a művészet, amit lát, kontár, méltatlan. Ha tetszik Neki valami, valaki, akkor olyanokat ír, mint ami itt olvasható.

Kálmándy Mihály és Edita Gruberova

(Egyszer már leírtam valahol, hogy, Fáy Miklós, méltó követője Demeter Imrének (Film-, Színház-, Muzsika), és M.G.P-nek azaz Molnár Gál Péternek (Népszabadság), Akit méltatlanul megaláztak, kidobtak az újságjától, áttért az Internetre, de a „hangját” soha többé nem találta meg. Kisvártatva meg is halt. Ma is sokszor emlegetem, mert mértékadó módon dolgozott egész életében!)

Mi 2014. 10. 27-én láttuk Gruberovával a Lammermoori Luciát, koncertszerű előadásban, amelyről, akkor az ART53. számú levelemben, az alábbiakat írtam:

A mai fellépésével azonban elkésett a művésznő, 68 éves és már nem tud ideális Lucia lenni! Mindazonáltal, ebből a koncertszerű előadásból, el lehet képzelni, hogy fénykorában milyen lehetett. Óriási siker aratott valóban. Igaz, hogy tele volt a színház csehekkel, szlovákokkal, akik aztán nem ismertek mértéket a brávózásban, de nem baj legalább ilyen jelenséget is átélhettem!

Az esküvő alatt megjelenik Edgardo!

Közben eltelt 5 év és a helyzet – papírforma szerint – csak rosszabbodhatott. Igen, ez így is van, ezzel szemben a Fáy a fentebb látható kritikát írta. Elfogult? Annyira tiszteli, hogy elnéző Vele szemben? Vagy manapság senki nem tudja olyan érzelem dúsan elénekelni Luciát, mint Gruberova? (Talán meg kellene nézni Miklósa Erikával?)

Fáy Miklós csak tudja az igazságot, nem? Ezért is vettem bele ebbe a levelembe a véleményét.

A 73 éves Edita Gruberova

Egyébként nem szoktam kritikákat olvasni, hogy ne befolyásoljam magam, de vajon igazam van-e? Ez egy nagy kérdés nekem! A bajom azonban az, hogy a Férjemen kívül, soha senkivel nem tudom, megvitatni ezeket a dolgokat. Ilyenkor veszem észre, hogy mennyire hiányzik egy olyan közeg, ahol lehetne valakivel ilyen témáról is beszélgetni. (Pl: Apám és Öcsike!)

Szóval az első felvonás után, azt gondoltuk, hogy nagyon eljárt az idő Gruberova felett, talán nem kellene már ennyi idősen énekelnie. (Bár Galina Ulanova 60 évesen táncolta filmre Júliát! És milyen jó, hogy meg lett örökítve a balerina!) Kifejezetten féltem, hogy hogyan fogja bírni a továbbiakat! Sőhajtoztunk a szünetben és arra gondoltunk, hogy annyi értelme van az egésznek, hogy mi még hallottuk Gruberovát énekelni! (De kinek mondhatjuk el? Mo-gon még a Marton Évát sem ismeri senki!) Érdemes visszaidézni, hogy mit írt erről a Mikike! „Vagányul elengedte...”

A második felvonásban viszont hallottunk egy olyan szextettet, hogy elakadt a lélegzetünk! Bravó! Szünetben: Hát azért ez elég jó volt! -állapítottuk meg. A Harmadik felvonásban Lucia „pikulán” kísért áriája után nem lehetett folytatni az előadást, úgy tombolt a közönség. A végén pedig már az utcán voltunk, amikor még mindig tartott az ováció. Igaz sokan voltak a V4-es országokból!

Ha már ennyit írtam erről előadásról, akkor nem hagyhatom méltatás nélkül a többi szereplőt sem. Kálmándy Mihály, bariton, Lucia bátyját alakítja, aki egy gonosz, önző ember. Kálmándy viszont nem képes unszimpatikus lenni, ez a hátránya, Enrico alakításának! Más minden maga a tökély. Edgardo, a csábító udvarló Horváth István, soványabban szinte ideális tenor lenne! Arturo, a férj, Ő különösen dagadt, kár érte, hangja elmegy! Raimondo, a pap, Kovács István, csinos, tökéletes basszus hang, kiváló szerepformáló, megérdemelte az ovációt! Alisa, Lucia komornája Kun Ágnes Anna, nem ismerem, mezzo-szoprán hang, tökéletes, pedig még nagyon fiatal. Amikor Őt hallottam énekelni a címszereplővel, olyan ellentétet véltem

felfedezni, hogy az már elgondolkasztató lehetne Gruberova számára. Ugyanis a fiatal erőteljes hang mellett tűnt fel nekem, hogy mennyire fáradt a Gruberova hangja. Hiába a tapasztalás, a rutin, a technikai-taktika (későbbre tartogatom az erőmet!) egy ilyen fiatal hang mellett „erősen kilóg a lóláb”! A zenekar, és ebből is kiemelkedő „szerepe szerint” a „pikulás” kiválóan teljesített. Karmester: Peter Valentovic, figyelemre méltó volt, hogy mennyire figyelembe vette Gruberova igényeit és hozzá igazította a zenekart! Rendezés: Szabó Máté, néha voltak furcsaságok (utolsó jelenet), de különben tetszett, hogy megmozgatta az énekkart.

2019. 02. 14. csütörtök Pozsonyi út

Szabados György 39. ZeneEst

19. századi slágerek

Műsor:

Nabucco: Nyitány

Trubadúr: Katonakórus

Rigoletto: Caro Nome Gilda áriája (Maria Callas)

Traviata: Germont áriája „Napsütötte táj..” Placido Domingo (Eredetiben bariton szerep)

Don Carlos: Auto de fe (Halálraítéltek menete)

Sziciliai vecsernye: Nyitány

Trubadúr: Manrico áriája „Megmentlek én...” Jonas Kaufmann

Rigoletto: Quartett III. felv. Sutherland / Pavarotti /?/?

Nabucco: Szabadság kórus

Traviata: Pezsgő duett Anna Netrebko / Ronaldo Villazon

A végzet hatalma: Nyitány

Don Carlos: Fülöp király áriája „Majd alszom én...” Székely Mihály

Trubadur: Cigánykórus / Azucena

Traviata: Előjáték

Rigoletto: Az asszony ingatag

Aida: Bevonulási induló, jelenet

Requiem: Dies Irae... Gustav Kuhn Tiroler Festspielele

Mindezek Giuseppe Verditől

G. Verdi: Trubadúr Manrico áriája "Megmentlek én..." Jonas Kaufmann

G. Verdi: Don Carlos Fülöp király áriája "Majd alszom én..." Székely Mihály

G. Verdi: Rigoletto Quartett Sutherland / Pavarotti / ? / ?

G. Verdi: Requiem Dies Irae... Gustave Kuhn Tiroler Festspiele

Kedves Szabados úr!

Valóban „slágereket” hallottunk, bár így kiragadva a helyükről kissé furcsán hatnak. Ilyenkor szokták mondani, hogy: „Jóból is megárt a sok!” Azért a „földi halandó” kissé elcsodálkozik, vajon honnan vájta elő Verdi ezeket a csodás dallamokat. (Mini észrevételem: Jó lenne egy kicsit minőségibb felvételeket és hangzást találni! És még: Germont bariton szerep, nem tenor!)

Nagyon szép este volt. Külön köszönet azért az archív felvételért, amelyben Székely Mihály énekelt -magyarul!

2019. 02. 18. hétfő Házi Mozi

Vranik Roland: Az Állampolgár című film

Ez a film az ígéretem harmadik filmje. Magyarán láttunk három igen, igen jó magyar filmet. Mind a három film elkészítésére az Andy Vajna adott lehetőséget azaz rengeteg sok pénzt. A dolog különlegessége, hogy mind a három művészi darab „rendszerellenes”, mégis a kormány által a Filmalapnak adott pénzből jöhetett létre. Most, hogy az „Endru” meghalt kezd felértékelődni a tevékenysége, mert politikai hovatartozásától függetlenül teljesítette a tényleges hivatását a jó ügy, a jó film szolgálatát. (Kérdés persze, hogy ki jön utána?)

Az állampolgár című film pedig nagyon jó film, nagyon szomorú és lényegében arról szól, hogy hogyan teszi lehetetlenné Magyarország, hogy egy „idegen”, egy „migráncs” hogyan NE tudjon nálunk megszokni, megmaradni. Kegyetlen dolog ez!

2019. 02. 19. kedd MÜPA

Stravinsky-est

MŰSOR

FEBRUÁR 17–19.

BARTÓK BÉLA NEMZETI HANGVERSENYTEREM

STRAVINSKY

Nagy norvég kép (8')

(I. Intrada, II. Song, III. Wedding Dance, IV. Cortège)

Scherzo à la russe (4')

Tangó (4')

Zsoltárszimfónia (20')

..... szünet

Tavaszi áldozat (32')

(I. A föld imádása, Előjáték – A tavasz hírnökei: fiatal lányok táncra – Az elrablásjáték – Tavasz körjárása – A vésztőlkező törzsek játéka – A bölcséggel bevonulása – A föld imádása: a föld táncra [a bölcséggel], II. A nagy áldozat, Előjáték – Fiatal lányok misztikus körei – A kiválasztott lány dicsőítése – Az ősz megjövésére – Az ősz szertartása – Áldozati tánc [a kiválasztott lány])

Cantemus Vegyeskar (karigazgató: Szabó Soma)
Vezényel: Fischer Iván

Budapesti Fesztivál Zenekar. Vezényel: Fischer Iván

„Igor Stravinsky: Négy norvég kép;
Tangó;
Scherzo à la russe;
Zsoltárszimfónia;
Tavaszi áldozat

Igor Stravinsky megváltoztatta a zenetörténelmet sokkolóan radikális, modern nyelvezetével. Provokatív volt és pimasz, okos és humoros. Híveit és ellenfeleit is zavarba hozta állandóan változó stílusával. A Fesztiválzenekar legnépszerűbb darabjaiból és néhány ritkaságból fest róla színekben gazdag portrét.

A koncert első felében három olyan művet hallhatunk, melyek születésekor a pénztelenség volt Stravinsky legfőbb múzsája. A Négy norvég kép (1944) eredetileg egy Norvégia náci megszállását feldolgozó hollywoodi filmhez készült. A szerző a filmet nem látta, helyette egy használtkönyv-kereskedésben fellelt népdalgyűjteményből merített inspirációt, a film készítőit azonban nem győzte meg. A kompromisszum nem volt az erőssége, így inkább átdolgozta a darabot zenekari szvitté. A Scherzo à la russe (1944) szintén filmzenének indult, de mivel ez az együttműködés is füstbe ment, a szerző áthangszerelte jazzformációra, majd nagyzenekarra. A különös atmoszférájú Tangó – egy szabálytalan argentin tangó – az első műve, amelyet a jogdíjak reményében teljes egészében Amerikában írt.

A koncert második felében érkeznek az igazi nagyvadak. A kórusra és zenekarra írt háromtételes Zsoltárszimfónia (1930) Stravinsky neoklasszikus időszakából való; olyan művet akart alkotni, amelyet „egyetemesen csodálnak”. Átmozgatja a lelket, egyszerre kiszámítható és titokzatos, a benne rejlő erő pedig a kórus és a zenekar

harmóniájában rejlik.

Fischer Iván szerint a Tavaszi áldozat (1913) megváltoztatta a világot. Bemutatója botrányosra sikerült és pofozkodásba fulladt, a hangos fújólástól a táncosok és a közönség sem hallotta a zenét, amelyben misztikus szertartások, halálos vallási rítusok, termékenységi és varázstáncok buzognak.”

Kedves Olvasó!

A fenti információ a www.bfz.hu oldalról származik. Tettem ezt azért, mert nem érzem magam autentikus méltatónak. Mégis szerettem volna, hogy Aki olvassa az ART leveleimet, kapjon tájékoztatást arról amit láttam, hallottam. Az előadás nagyon sikeres volt, a közönség lelkesen és örömmel tapsolt, és erről szerettem volna hírt adni.

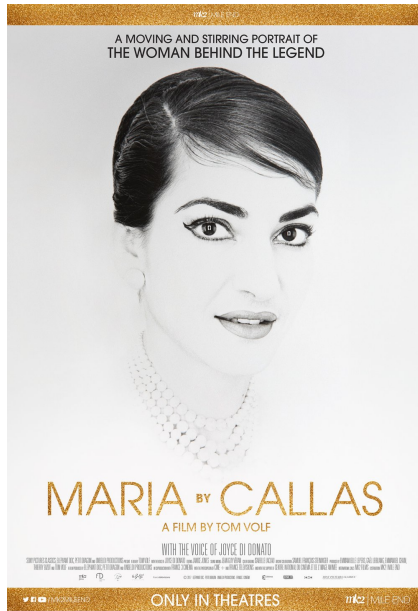
Rengeteg ismerőssel találkoztunk, olyanal is, akit már „1000 éve” nem láttunk sem színházban, sem operában, sem hangversenyen és ez jó, nagyon jó!

Sajnálom, hogy a zenekar soraiból kipattanó táncosokról, akik „illusztrálták” a Tangó számot, nem találtam fotót az Interneten.

Közreműködött a Cantemus Kórus

2019. 02. 20. szerda Puskin Mozi
Tom Volf: A Maria Callas-sztori

A Maria Callas-sztori autentikus portréfilm, amelynek hitelességét az adja, hogy a rendező Maria Callas archív felvételeiből állította össze. A dokumentumfilm minden pillanatban életrajzi alkotás, egyúttal a múlt hiteles megidézése. A filmben a kor rendezőstárjai, politikusok, közéleti személyiségek tűnnek fel és szólnak meg.

A rajongók nagy öröme a dokumentumfilmben láthatók-hallhatók Callas legismertebb előadásai, fellépései. A Művésznő leveleit és eddig nem publikált visszaemlékezéseit pedig a nemzetközi hírű, Grammy-díjas operaénekes Joyce DiDonato olvassa fel a portréfilmben.

Részlet Kárpáti Ildikó útleírásából:

A Pére-Lachaise temető, tele van híres emberek sírjával és iszonyúan nagy. Így csak mentünk, ameddig bírtuk és csak a számunkra legfontosabb sírokat látogattuk meg. Szerencsére túl sokat tévelyegnünk nem kellett, mivel vettünk egy térképet, amelyen be voltak jelölve a sírok. Külön szám volt Jim Morisson sírja, amelyet a firkálástól megvédendő, négy testőr állt körül. Ide szinte már zarándokolnak az emberek. Minden sírhoz vittünk virágot, egy-egy másik sírról. Az egész temető nagyon gondozott és minden sír tele volt virággal. Meglátogattuk Edit Piaf, **Maria Callas**, Modigliani, Isidora Duncan, Yves Montand és Simone Signoret sírját. A végén már alig álltunk a lábunkon, de kárpótlásul még a nap is kisütött, így áhítattal nézhettük a halhatatlannak vélték sírjait.

Mária Callast eltemették, majd a hamvait ellopták. Miután sikerült visszaszerezni, az Énekesnő korábbi kívánsága szerint, a hamvakat, beleszórták az Égei-tengerbe. Így a Pére-Lachaise temetőben csak az emléktáblája van. (Saját fotó 1995-ből és a fotó az Internetről)

2019. 02. 24. vasárnap Győr

Utazás három, 70 éves Férfi kedvéért

(Fotó: Vendli)

Vasútállomás épülete. Tipikus „szocreal” alkotás. A mai felvételi épület 1953-1958 között épült, Dianóczky János és Éhn József (UVATERV) tervei alapján.

Kerényi Jenő: A szocialista Magyarország újjáépítése
témájú fríze (forrás: kozterkep.hu)

Kiváló napot töltöttünk együtt! Köszönöm a türelmeteket!
A kirándulásról utazási napló készül. Lásd: Majd a
www.muhsay.hu-n!

2019. 02. 28. csütörtök Erkel Színház

Amilcare Ponchielli: Gioconda

ERKEL
SZÍNHÁZ
THEATRE

Amilcare Ponchielli
Gioconda
La Gioconda

Opera négy felvonásban, olasz nyelven, magyar és angol felirattal
Opera in four acts, in Italian, with Hungarian and English subtitles

Bemutató ▶ 2019. február 22., Erkel Színház
Premiere ▶ 22 February 2019, Erkel Theatre

Tudnivaló dátusok ▶ 2019. február 26., március 3., 6., 10., Erkel Színház
Further dates ▶ 26 and 28 February, 3, 6 and 10 March 2019, Erkel Theatre

Médiapartner | Media partner: **PAPAGENO**

ERKEL SZÍNHÁZ
ERKEL THEATRE
KERTAI ALAINI OTTÓBÁNYI
KISERŐKÖZSÉGI SZÍNHÁZ
KISERŐKÖZSÉGI THEATRE

ERKEL SZÍNHÁZ
ERKEL THEATRE
KERTAI ALAINI OTTÓBÁNYI
KISERŐKÖZSÉGI SZÍNHÁZ
KISERŐKÖZSÉGI THEATRE

ERKEL SZÍNHÁZ
ERKEL THEATRE
KERTAI ALAINI OTTÓBÁNYI
KISERŐKÖZSÉGI SZÍNHÁZ
KISERŐKÖZSÉGI THEATRE

ERKEL
SZÍNHÁZ
THEATRE

Szövegíró | Librettist: ▶ Arrigo Boito
Rendező | Director: ▶ Almásy-Tóth András
Művészet-tanácsadói | Artistic consultant: ▶ Marton Éva
Díszlettervező | Set designer: ▶ Szendrői Éva
Jelműtervező | Costume designer: ▶ Tóth Boró
Világítás-tervező | Lighting designer: ▶ Bárgyi Tamás
Koreográfus | Choreographer: ▶ Barta Dóra
Dramaturg: ▶ Kerecsy Judit
Koreográfus | Choreographer: ▶ Csiki Gábor

Karmester | Conductor: ▶ Kesselyák Gergely

Gioconda ▶ Sümei Ester
A nők sorsai | The Girls, the Slave Woman ▶ Wiedemann Bernadett
Bambola ▶ Alexandra Agathe
Enzo Giannini ▶ Bencsik Gergely
Luiza Adorno ▶ Siki Erna
Alvise Badarone ▶ Cori Miklós
Zabine ▶ Királyi András
Táncos ▶ Kristóf Péter
Egy órával | Egy hajós | A Street Singer | A Pilot ▶ Infante Gergely |
Tudate Károly

Ponchielli legjelentősebb operája a vendéglátás, egészségügyi vezetelmés
v. színház történetében valóban a népszerű. A című műve egy olasz
színházban, Gioconda, vagy a "szélcsenő", akiknek életét azonban halál
szünetelt az egy óra reménytelenül szerelmén, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt,
kötélről a
Ponchielli és Boito (főművészt) a grand opera szinte minden feladatát
vezették: kamérai, Jacobi, szerelmi háttérrel, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt,
vagy, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt, sőt,
és sőt: az opera argumentumát őszinte és őszinte művészi
A karmester és a zenekar közötti munkát Almásy-Tóth András
munkáját irányítja az operát.

Ponchielli's most famous opera whisks the audience back to the magical,
but of the same time, dangerous Italian Republic of the 19th century.
The great protagonist is a mad singer named Gioconda, in spite of her
name, which means "the joyful one", her life takes a tragic turn owing to
the marriage of a disbelievably rich man who is happily in love with her.
Ponchielli and Boito manage nearly every possible trope of grand opera:
the carnival masquerade, the love triangle, unexpected twists, poison, a
blind woman denounced as a witch, stirring crowd scenes – and dance:
the best-known part of the opera is the famous ballet Interlude,
the heart of the show.
This work in the style of French and Italian grand opera is being premiered
at the Opera House in a production directed by András Almásy-Tóth.

opera.hu | facebook.com/erkeht

Még nem láttam ezt az operát, de ha az ember egyszer járt balettiskolába, akkor rengeteg zenét hallgathat, zongora átíratban, így az Órák tánca című, 10 perces számot a III. felvonás elejéről. Szégyen ide, szégyen oda, nem tudtam, hogy ez a „sláger szám” A Gioconda című operából való! Ez volt a ma esti legnagyobb élményem, megint bőgtem, mert hallottam, a Rózsi nénit hangját és éreztem a botját a combom alatt Muzsaj, emeld a lábad!

A zene, a zenekar, az énekesek, a Kesselyák Gergely karmester, összhangban a zenével, és egymással tökéletesek voltak! A díszlet, a rendezés ellenben pocskék! És, ha egyszer a Marton Éva a művészeti tanácsadó, akkor miért engedi ezt?

Kedves Olvasó!

Akár hiszed, akár nem már elmúlt a 2019-es év
leghosszabb és legrövidebb hónapja, pedig „pár napja”
még Karácsonyra és Újévre köszöntgettük egymást!

Holnaptól pedig már március van!

Kívánok Nektek jó egészséget és boldogságos
tavaszvárást!

Csók

